

Drámapedagógiai módszerek alkalmazása iskolánkban

Kormos István Általános Iskola, Előkészítő Szakiskola,
Logopédiai Szakszolgálat
1054 Budapest, Szemere u. 3.

1. A tanítási órán belül, mint módszer alkalmazása
2. Külön drámaórákon, komplexen alkalmazva
3. Színjátszó szakkörön felhasználva a drámapedagógia eszköztárát

A gyerekek maradandó tudásához csak az élményként megélt, átélt „tananyag” vezethet. A drámapedagógia alkalmazása többek között a gyermekek motiválását, a tananyag belsővé válását, a nyelvi kommunikációs készségek fejlesztését segíti elő. A tanítás célja nem pusztán egy adott tananyag elsajátítását kell, hogy jelentse, hanem azt, hogy valóságos élményeken keresztül, az érzelmek megtapasztalásával létrejöhet egyfajta attitűdváltozás, átértékelés.

A tanítást, tanulást érdekesebbé tehetjük e módszer alkalmazásával. A hagyományos tanítás egyirányú ismeretátadása, az ismeretátadás körforgásává válhat tanár, diák között. Ez a módszer gyermekközpontú, személyiségfejlesztő, a szocializációt elősegítő, amihez mindenféleképpen egyfajta szemléletváltás szükséges a pedagógus részéről.

A drámapedagógiai módszer alkalmazásával az alábbiakat tartom fontosnak:

-modellezhetjük világunkat, lehetőségünk van arra, hogy valamely témában - mely lehet irodalmi alkotás, erkölcsi kérdés, a gyerekek által felvetett probléma, közösen látott vagy olvasott mű – mélyebbre ássunk, a dolgok előzményeit vagy következményeit vizsgáljuk. Lehetőségük van arra is, hogy eljátsszák, milyen következményekkel jár döntésük. /komplex drámaóra/. Vita

készségük, probléma iránti érzékenységük, beszédkésztségük ezáltal szókincsük fejlődik.

-játékosan élményt nyújthatunk a gyerekeknek és ezzel motiválni is tudjuk. A drámaórák is igazi „játszva tanuló órák”, hiszen az elméleti ismeretek – amit az óra tervezésekor a tanár tanítási területként vagy nevelési célként jelöl meg- a játéktevékenység folyamán válnak belsővé. Miközben a gyerekek úgy élik meg az órát, hogy játszanak, a tanár pontosan tudja, hogy mit, miért tesznek.

-nevelési funkciókat is hatékonyabban betölthet, mint a hagyományos oktatás-nevelés. A dramatikus alkotójáték szocializáló tevékenység, ami a dráma formáján keresztül valósul meg. Feladata a személyiségformálás, a kapcsolatfelvétel, a kapcsolattartás és a közlés. Elősegíti a közösségben, közösségért tevékenykedő ember kialakítását, olyan tapasztalatokra tesznek szert a gyerekek, melyek segítenek a közösségbe beilleszkedni, önismeretre, emberismeretre, empátiára nevel. Könnyed és természetes kapcsolatot teremt a nemek között, s még az is előfordulhat, hogy valamelyes mértékben ellensúlyozza azt a passzivitást, amit a tömegkommunikációs eszközök akaratlanul is elősegítenek.

-a tanítást, tanulást érdekesebbé tehetjük. A probléma az, hogy még mindig ismeretanyag megközelítésből tanítunk. Biztos-e, hogy a jövő generációnak erre van szüksége? A hagyományos tanítás egyirányú ismeretátadás, a tanártól indul ki és jut el a tanulóhoz, leggyakrabban magas státuszban van a tanár. A hagyományos tanítás főleg az emlékezetre, memóriára épül és nem ad fogódzót más problémás helyzetekben. A drámapedagógiai módszereket felhasználó tanításban az ismeretátadás körforgása jellemző a tanár és a diák között. Ez egy kollektív megismerési mód, amiben a tanár is gazdagodik.

-a tananyag jobb megértése és elsajátítása. Akkor fog a leginkább belsővé válni az ismeret, ha a tanítás élményszerű, játékos, cselekvésből indul ki, a tanár

és diák között megfelelő , őszinte légkör alakul ki, kellő motiváltsági szinttel rendelkeznek a tanár és a diák is.

-a nyelvi kommunikációt fejleszti. A különféle drámapedagógiai konvenciókkal való munka során az írásos és szóbeli közlések tartalmi és formai része fejlődik. Így például: improvizációnál: beszédkésztség, szókinés, hanglejtés, hangerő...stb., napló: íráskésztség, riport: kérdezéstechnika, stb.

A gyógypedagógia területén a drámapedagógia alkalmazását nagyon fontosnak tartjuk, ez abban is megmutatkozik, hogy szemléletében sok közös pontjuk van. Pl. cselekvésből kiinduló tevékenység, a játék szerepe a tanításban, nem az intellektus kapja a hangsúlyt, hanem az emóciók, mozgás, kommunikáció, az egész személyiségre hat, stb.

A színjátszó szakkör célja, olyan légkör kialakítása a csoporton belül, amiben felszabadultan, nyíltan és őszintén megnyilatkozhatnak a gyerekek egymás és a tanár előtt is. Szívesen vállaljanak szerepeket, értsék meg a szereplő lelki világát és cselekedeteinek mozgatórugóját. Ezen keresztül próbálják a szerepet eljátszani. Szeressék meg a meséket, történeteket, verseket. Érezzék meg, hogy egy előadás a közös munka gyümölcse.

A színjátszó szakkör feladata a célok tükrében: beszéd és mozgás kultúra fejlesztése; a közösség összetartásának kialakítása; közös munkára szoktatás; a színház alapvető jellegzetességeinek bemutatása; szerepelemzés; helyszín és jelmezkészítés.

Balázs Ágnes
gyógypedagógiai szaktanácsadó
drámapedagógus
az iskola tanára